

Sygn. akt V CSK 92/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa M. C.

przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń S.A. w S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 sierpnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 18 września 2014 r., sygn. akt I ACa 870/14,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2.717, - (dwa tysiące siedemset siedemnaście) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Powód M. C. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 września 2014 r., zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 14 maja 2014 r. poprzez oddalenie powództwa przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń S.A. z siedzibą w S. o zapłatę kwoty 110. 000 zł.

Sąd Najwyższy, oceniając – na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. – skargę kasacyjną z punktu widzenia podstaw przyjęcia jej do rozpoznania, zważył:

Ustawodawca, wprowadzając skargę kasacyjną jako nadzwyczajny środek prawny służący od prawomocnych orzeczeń, podkreślił, że jej celem jest ochrona interesu publicznego polegającego na ujednoliceniu orzecznictwa sądów i rozwoju judykatury. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia. Jego rolą nie jest zatem korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa, nawet gdyby one rzeczywiście wystąpiły. Ocena podstaw przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania następuje w ramach tzw. przedsądu. Sąd Najwyższy bada, czy wskazano i należyście umotywowano przyczyny powołane w art. 398⁹ § 1 k.p.c., tj. czy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, i przyjmuje ją do rozpoznania, jeżeli jest spełniona przynajmniej jedna z nich. W art. 398⁴ § 2 k.p.c. przewidziano wymaganie przytoczenia i odrębnego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Kognicja Sądu Najwyższego na tym etapie postępowania jest ograniczona i nie obejmuje oceny zasadności podstaw skargi kasacyjnej, zastrzeżonej dla Sądu orzekającego w innym składzie.

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania skarżący oparł na przyczynie wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., wskazując na wystąpienie istotnego zagadnienia prawnego dotyczącego rozstrzygnięcia, czy dokonanie przez agenta ubezpieczeniowego oględzin pojazdu i wypełnienie przez niego wniosku o zawarcie umowy ubezpieczenia zastępuje obowiązek deklaracji co do ilości i rodzaju zabezpieczeń zainstalowanych w pojeździe.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej ale i innych spraw, wymaga precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). W zasadzie powinno to być zagadnienie nowe, o charakterze rzeczywistym, a nie teoretycznym, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji. Argumentacja uzasadniająca wnioski o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania musi zawierać odrębne, pogłębione wywody wskazujące na zaistnienie powołanych okoliczności (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2008 r., II PK 3/08, nie publ.; z dnia 19 października 2006 r., IV CSK 246/06, nie publ.; z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08, nie publ.; z dnia 19 grudnia 2001 r., IV CZ 200/01, nie publ.). Wywód przedstawiony przez skarżącego nie odpowiada powyższym wymaganiom. Po pierwsze, nie zawiera pogłębionej argumentacji o charakterze prawnym. Zaprezentowany problem każdorazowo powinien być oceniany indywidualnie, w uwzględnieniu okoliczności faktycznych, zatem nie dotyczy kwestii prawnej nadającej się do jurydycznego uogólnienia. Ponadto uzasadnienie zagadnienia prawnego nie znajduje odzwierciedlenia w podstawie faktycznej rozstrzygnięcia. Sąd orzekający w sprawie przyjął bowiem, że agent jedynie doradzał ubezpieczającemu podczas wypełniania wniosku oraz bazował na wyjaśnieniach co do rodzaju i ilości zabezpieczeń udostępnionych przez samego skarżącego. Zwrócił ponadto uwagę na profesjonalną znajomość zabezpieczeń pojazdów po stronie powodowej oraz treść jego oświadczeń w postępowaniu likwidacyjnym.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania oraz w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy (art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.) rozstrzygnął o kosztach postępowania kasacyjnego.